

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/46/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201352
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201352.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : Európska vzdelávacia akadémia, n. o. v likvidácii, so sídlom v Bratislave, Nobelova 1295/16, IČO : 37 924 010, právne zastúpený : Advokátska kancelária Machová s.r.o., so sídlom kancelárie v Skalici, Sasinkova 886/16, IČO : 36 864 544, proti žalovanému : 1/ Výskumná agentúra, so sídlom v Bratislave, Sliačska 1212/1, IČO : 31 819 494 a 2/ Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Stromová 1, v konaní o správnej žalobe proti Správe o zistenej nezrovnalosti z 28. marca 2014 č. N21400280/S01 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov z 28. marca 2014 č. 26130230008/Z01 a č. 26130230008/Z02, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu (sťažovateľa) proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. októbra 2017 č. k. 6 S 111/2017-230, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením z 12. októbra 2017 č. k. 6 S 111/2017-230 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a Správy o zistenej nezrovnalosti z 28. marca 2014 č. N21400280/S01 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov z 28. marca 2014 č. 26130230008/Z01 a č. 26130230008/Z02 (ďalej aj ako „opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy“), ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že neboli splnené podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva. Správny súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby zamietol.

2. Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu“), v

ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil trovy kasačného konania. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h) Správneho súdneho poriadku - správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. j) Správneho súdneho poriadku - správny súd podanie nezákonne odmietol. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti namietal primárne právny záver správneho súdu, že neboli splnené podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva.

3. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný orgán verejnej správy v 2/ rade listom z 08. januára 2018 a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú. Žalovaný orgán verejnej správy v 1/ rade sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom zo 16. januára 2017 a rovnako žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je potrebné zamietnuť.

5. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a opatrení žalovaného orgánu verejnej správy - Správa o zistenej nezrovnalosti z 28. marca 2014 č. N21400280/S01 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov z 28. marca 2014 č. 26130230008/Z01 a č. 26130230008/Z02 ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že neboli splnené podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva.

6. Sporným v prejednávanej veci je, či sú splnené podmienky pre správny súdny prieskum opatrení žalovaného orgánu verejnej správy a teda kasačný súd sa musí vysporiadať s námietkou žalobcu, týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku, konkrétne nesprávneho výkladu ustanovenia § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. a tým nezákonného odmietnutia správnej žaloby podľa ustanovenia § 98 písm. g) Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 7 písm. h) Správneho súdneho poriadku.

7. Kasačný súd upriamuje pozornosť žalobcu na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01. augusta 2018 sp. zn. IV. ÚS 439/2018-10 z odôvodnenia ktorého cituje :

„Ústavný súd zároveň poukazuje na § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z., na ktorý odkazuje aj najvyšší súd vo svojom napadnutom uznesení a podľa ktorého rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona (druhá časť zákona č. 528/2008 Z. z., do ktorej spadá aj § 27a, na základe ktorého bola vypracovaná správa a žiadosť, pozn.) nie sú preskúmateľné správnym súdom (v zákone odkaz na § 7 písm. h) Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis). Uvedené znenie zákona priamo vylučuje preskúmateľnosť rozhodnutí vydaných podľa druhej časti zákona č. 528/2008 Z. z. správnym

súdom, a teda predstavuje zákonný rámec na vyslovenie právneho názoru vyjadreného najvyšším súdom v jeho napadnutom uznesení, v zmysle ktorého správne akty - predmetná správa a žiadosť - nie sú preskúmateľné súdom v rámci správneho súdnictva. Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, pričom nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu nemajúci oporu v zákone, v nadväznosti na čo konštatuje, že je ústavne udržateľný záver najvyššieho súdu, podľa ktorého žiadosť a správa nie sú takými individuálnymi správnymi aktmi, ktoré by bolo možné podrobiť súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva, a preto pokiaľ bola na uvedenom základe kasačná sťažnosť smerujúca proti napadnutému uzneseniu krajského súdu zamietnutá napadnutým uznesením najvyššieho súdu, nie je možné napadnuté uznesenie najvyššieho súdu považovať za rozhodnutie, ktoré by spočívalo na arbitrárnom, svojvoľnom a zjavne neudržateľnom a neospravedliteľnom výklade práva, a teda za rozhodnutie, ktorým boli porušené sťažovateľom označené práva. V tejto súvislosti odkazuje ústavný súd na identické závery, ktoré vyslovil v obdobných veciach (napr. III. ÚS 33/2018, IV. ÚS. 267/2018)“.

8. Kasačný súd, poukazujúc na ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach (napr. sp. zn. 1Sžfk 33/2017, sp. zn. 4Sžfk 37/2017, sp. zn. 5Sžfk 53/2017, sp. zn. 3Sžfk 66/2017 a sp. zn. 10Sžfk 14/2018, sp. zn. 6 Sžfk 38/2017, sp. zn. 8 Sžfk 42/2017, 8 Sžfk 36/2017) a Ústavného súdu Slovenskej republiky, zdôrazňuje, že opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy - Správa o zistenej nezrovnalosti z 28. marca 2014 č. N21400280/S01 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov z 28. marca 2014 č. 26130230008/Z01 a č. 26130230008/Z02 nemožno považovať za spôsobilý predmet súdneho prieskumu správnym súdom, nakoľko ich preskúmateľnosť vylučuje osobitný predpis (zákon č. 528/2008 Z. z. v ustanovení § 14 ods. 18) a ako také nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu, pretože nejde o právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy o vrátení finančných prostriedkov podľa ustanovenia § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z.. V prípade, ak na základe žiadosti žalobcu nevráti poskytnuté finančné prostriedky, bude následne žalovaným orgánom verejnej správy začaté správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Uvedené platí i vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve.

9. Kasačný súd poukazom na vyššie uvedené závery považuje rozhodnutie správneho súdu o odmietnutí žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a opatrení žalovaného orgánu verejnej správy - Správy o zistenej nezrovnalosti z 28. marca 2014 č. N21400280/S01 a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov z 28. marca 2014 č. 26130230008/Z01 a č. 26130230008/Z02 ako neprípustnej podľa ustanovenia § 98 písm. g) Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 7 písm. h) Správneho súdneho poriadku za vecne správne, vydané v súlade s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol.

10. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 Správneho súdneho poriadku).

11. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.